

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 229.674 van 22 december 2014
in de zaak A. 211.965/XIV-35.548**

In zake : Charlotte WYFFELS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Mathieu Langerock
kantoor houdend te 8310 Sint-Kruis (Brugge)
Dampoortstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de Minister van
Justitie

I. Voorwerp van het beroep

Het beroep, ingesteld op 11 maart 2014, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de gevangenisdirecteur te Brugge van 13 februari 2014 waardoor aan Charlotte WYFFELS de volgende tuchtstraf met uitstel wordt opgelegd: “1 week glasbezoek voor een duur van 2 maanden van 13/02/2014 tot 12/04/2014, (max. 3 maand) mits [zij] zich onthoudt van nieuwe tuchtrechtelijke inbreuken”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Frederic Eggermont heeft een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 3 december 2014.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

Attaché Xavier Laureyns, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Auditeur Frederic Eggermont heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoekster is gedetineerd in de gevangenis te Brugge.

3.2. Op 8 februari 2014 stelt penitentiair beambte D.CR. om 14.45u. een tuchtrapport op ten laste van verzoekster. Daarin stelt de penitentiair beambte:

“Tijdens de fouille (individuele beslissing tot fouillering op het lichaam) hebben we een gecopieerde CD gevonden in het fouillehokje. Wyffels Charlotte beweerde dat die CD niet van haar komt, dat die daar al lag.”

3.3. Op 9 februari 2014 om 10u20 neemt de gevangenisdirecteur een “individuele beslissing tot fouillering van het lichaam”, ten laste van verzoekster, “wegens verdachte handelingen tijdens bezoek.” Op hetzelfde tijdstip wordt een kopie van deze beslissing aan verzoekster overhandigd, die tekent voor ontvangst. In voornoemde beslissing wordt gepreciseerd dat de fouillering op het lichaam plaatsvond op 8 februari 2014 om 14u40.

3.4. Op 10 februari 2014 beslist de gevangenisdirecteur een tuchtprocedure ten laste van verzoekster op te starten, na onderzoek van het tuchtrapport van 8 februari 2014.

3.5. Op 13 februari 2014 wordt verzoekster bijgestaan door haar raadsman, gehoord. Het verslag van de hoorzitting luidt:

“Advocaat stelt dat de naaktfouille niet correct is verlopen. Betrokkene heeft de beslissing niet gekregen.
Betrokkene stelt dat de deur is blijven openstaan en toen ze haar voet moest tonen, vonden ze deze CD.
Er zijn er voor haar ook gecontroleerd.
Betrokkene weet niet van wie die CD is.
Directeur deelt de sanctie mee.”

3.6. Op 13 februari 2014 beslist de directeur de tuchtsanctie van één week glasbezoek met uitstel voor een duur van twee maanden op te leggen wegens het niet naleven van de door het huishoudelijk reglement voorgeschreven bepalingen (inbreuk van de tweede categorie). Dit is de bestreden beslissing die is gemotiveerd als volgt:

“Overwegende dat betrokkene verschillende antecedenten heeft van het binnenbrengen via bezoek.

Zijn verboden: verkopen, ruilingen, leningen, schenkingen en andere gelijkaardige handelingen tussen gedetineerden, behoudens toelating van de directeur. (p. 11 huishoudelijk reglement).

Als algemene regel geldt dat via het bezoek of naar aanleiding van een strafuitvoeringsmodaliteit geen voorwerpen kunnen worden binnengebracht. (p. 11 huishoudelijk reglement).”

IV. Onderzoek van het enige middel

4. In het enige middel voert verzoekster de schending aan van artikel 108, § 2, tweede lid van de basiswet van 12 januari 2005 ‘betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden’ (hierna: de basiswet).

Verzoekster betoogt dat gezien de fouillering op het lichaam niet werd voorafgegaan door een afzonderlijke beslissing van de gevangenisdirecteur,

moet worden vastgesteld dat artikel 108, § 2, van de basiswet van 12 januari 2005 werd geschonden en de tuchtsanctie van 13 februari 2014 van de gevangenisdirecteur te Brugge nietig is. Een gedetineerde moet namelijk in kennis worden gesteld van de beslissing tot foullering vooraleer hij kan worden gedwongen het onderzoek op het lichaam te ondergaan.

5. De verwerende partij antwoordt dat verzoekster verwijst naar de oude libellering van voormelde bepaling. Sinds de vervanging bij de wet van 1 juli 2013 bepaalt artikel 108, § 2, tweede lid, van de basiswet dat de beslissing van de directeur tot foullering op het lichaam aan de gedetineerde schriftelijk wordt bezorgd uiterlijk vierentwintig uur nadat de foullering heeft plaatsgevonden. Aan dit voorschrift werd voldaan.

6. Verzoekster repliceert dat volgens artikel 108, § 2, van de basiswet de beslissing tot foullering op het lichaam niet alleen aan verzoekster binnen vierentwintig uur moet worden overhandigd, maar tevens dat de beslissing van de gevangenisdirectie de foullering op het lichaam dient vooraf te gaan. De individuele beslissing tot foullering werd pas op 9 februari 2014 om 10.20u. door de gevangenisdirecteur genomen. De foullering werd dus niet bevolen door de gevangenisdirectie, maar werd uitgevoerd op eigen initiatief van de gevangenisbeambte en naderhand door de directie bevestigd. Dit houdt een schending in van artikel 108, § 2, van de basiswet. Bovendien moet de gevangenisdirectie het bewijs leveren dat de beslissing van de directeur de foullering op het lichaam voorafging.

Beoordeling

7. Artikel 108, § 2, tweede lid, van de basiswet van 12 januari 2005, zoals gewijzigd bij artikel 5 van de wet van 1 juli 2013 ‘tot wijziging van de basiswet van 12 januari 2005 betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden’, luidt:

“De gedetineerde wordt gefouilleerd op het lichaam wanneer de directeur van oordeel is dat er individuele aanwijzingen zijn dat het onderzoek aan de kledij niet volstaat om het in § 1, tweede lid, omschreven doel te bereiken. De directeur bezorgt zijn beslissing schriftelijk aan de gedetineerde uiterlijk vierentwintig uur nadat de fouillering heeft plaatsgevonden.”

8. Uit de lezing van voormelde bepaling volgt dat de grief van verzoekster “dat de gedetineerde in kennis moet worden gesteld van die beslissing alvorens hij gedwongen kan worden het onderzoek op het lichaam te ondergaan”, terwijl te dezen “aan verzoekster voorafgaandelijk geen wettelijk voorgeschreven toelating van de gevangenisdirecteur [werd] voorgelegd”, faalt naar recht.

9. Uit punt 3.3. blijkt dat de ter zake toepasselijke wettelijke bepaling correct werd toegepast.

10. Het enige middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van tweeëntwintig december tweeduizend veertien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Daniël Moons,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Johan Pas,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Daniël Moons